



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

**Fleury, Claude**

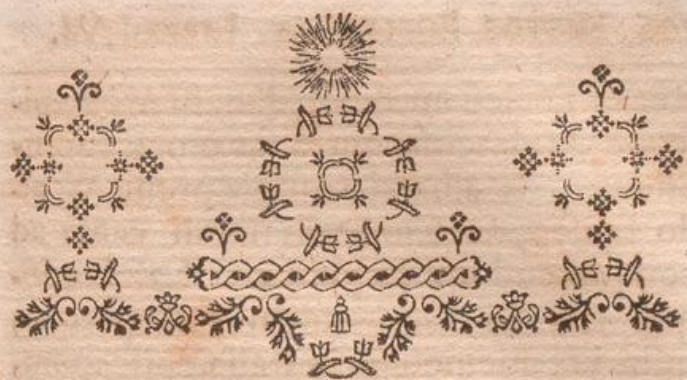
**August. Vind. [u.a.], 1761**

**VD18 90117921**

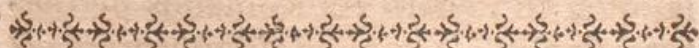
§. 1. Otto Imperator Occidentis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)



HISTORIA  
ECCLESIASTICA.  
LIBER LVI.



JOANNES XII. PAPA.  
OTTO M. IMPERAT. OCCID. ROMANUS  
IMPER. OR.

§. I.

*Otto Imperator Occidentis.*

Joannes XII. Papa Tyrannidem Berengarii & Adalberti filii ejus ultra non  
ferens, duobus Legatis Joanne Cardinali Diacono & Azone Scrinio præfecto anno 960. in Germaniam missis Ottonem rogat, ut veniret, & Italiam oppressam liberaret. Hos Legatos continuo secutus est Walbertus Archiepiscopus Mediolanensis, querelas afferens, quod Reges

Sæculum X.

A. C. 960.

Suppl. Reg.

Herm. Eccl.

Luitp. VI.

hist. c. 60.

Sæculum X.  
A. C. 960.

*Dist. 63.*  
*c. 33.*

Reges Ecclesiam suam Manaski Archiepiscopo Arelatensi contra fas omne contulissent. Walberti vestigia pressit Waldo Episcopus Comensis simili causa ad conquerendum impulsus. Laici quoque iter in Germaniam susceperunt; quin vix quemquam in Italia Episcopum, vix quemquam Comitem reperire erat, qui non opem Ottonis vel per literas vel per Legatos imploraverit. (\*) Ergo Rex Otto profectionem suscipere statuit. Refertur ejusdem juramentum, quo se, antequam iter ingrederetur, obstrinxit, promittens, se Joannis Papæ vitam, membra, honorem conservaturum, de re nulla, quæ ad Papam vel Romanos pertineret, sine ipsius consilio dispositurum, & quidquid de terra S. Petri in ipsius potestatem pervenisset, redditurum. Tum anno nongentesimo sexagesimo primo Comi-

(\*) Sæpissime Romani, vel rixis civilibus divisi vel aliorum populorum armis oppressi nunc Græcos, nunc Francos, nunc Germanorum Imperatores in auxilium vocarunt. Sed Italicorum versuta ingenia nec sibi ipsis consulebant, nec ab aliis consuli patiebantur. Hinc Rudolphus I. Hapsburgicæ Gentis Auctor, Germanorum Imperator invictus & potentissimus, ad profectionem Romanam invitatus sapientissime respondisse fertur; *vestigia terrent*. Quam gratiam Otto noster, alias maximus, ab Italis reculerit, quæ sequuntur, docebunt.

Comitiis Wormatiæ convocatis, filium suum Ottonem ex secundis nuptiis genitum, puerum septennem, Regem eligi curat. Ex prima uxore Otto duos susceperat filios, Ludolphum, anno nongentesimo quinquagesimo septimo defunctum, & Guilielmum, quem anno nongentesimo sexagesimo quarto, Fridericum mortuo, Archiepiscopum Moguntinum ordinari (\*) jufferat. Itaque Ottonem juvenem ab omnibus Regem salutatam sub Tutela Archiepiscoporum Coloniensis & Moguntini patruum fratrisque ipsius relinquens, in Italiam contendit, ubi nemine obsistente exceptus, Ticini hyemavit, Attone, Abbate Fuldensi, Romam præmissis, qui diversoria præparari curaret.

Sæculum X.  
A. C. 961.

Mar. Scot.  
Chr. an. 954.

Anno sequente nongentesimo sexagesimo secundo Regem ingenti apparatu, acclamantibus Clericis populoque, Romam ingressum, Joannes Papa Imperatorem coronavit, Sacro oleo unxit, & supra corpus S. Petri cum omnibus civibus & Optimatibus Sacramento se obstrinxit,

Frod. Chr.  
Supl. Regin.  
an. 962.  
Luitpr. VI.  
c. 6.

(\*) Lector studiosus facile notaverit, jam illa ætate primas Sedes Cathedrales in Germania, Francia & Italia Summorum Principum propinquas fuisse collatas, atque paulatim viros, vulgares cunas nactos, fuisse ab Episcopali munere exclusos.

Sæculum X.  
A. C. 962. strinxit, nunquam ipsius potestati se sub-  
tracturum, aut Berengarium & Adalber-  
tum ope vel consilio adjuturum. Otto  
vero quæcunque Ecclesiæ Romanæ in  
tota Italia detracta fuerant, restituit, &  
Papæ magnam vim auri gemmarumque  
dono dedit. Tum datis literis publicis  
Donationes Caroli Magni & Pipini, quæ  
Urbem Romam, Ducatum cum suis di-  
tionibus, plures civitates in Tuscia, Ex-  
archatum Ravennensem, Pentapolim (\*),  
plures alias urbes in Longobardia ali-  
quas in Campania, Ducatum Spoleta-  
num, & Beneventanum, Corsicam Insu-  
lam, & Patrimonium Siciliae, complecte-  
bantur, confirmavit. De Sicilia, adje-  
cit Imperator, si hanc Insulam Deus no-  
stræ potestati subjecerit; namque, illa

*Lib. XLVI.* tempestate Saraceni in ea dominaban-  
*§. 26. to. 7.* tur. Hæc donatio prope de verbo ad  
*Conc. p. 1515* verbum ex illo Decreto descripta est,  
*to. 9. p. 643.* quod Ludovicus Pius Ecclesiæ Romanæ  
*ap. Bar. an.* tradiderat. Sed Rex Otto de Regno suo  
*962.* Longobardiæ Reatem, Amiternum &  
alias quinque civitates addidit. In fine,  
maximi momenti subjungitur Clausula:  
*Salva in omnibus nostra, Filii nostri, &*  
*posterorum nostrorum potestate.*

In iisdem deinde Actis modus eli-  
gendi Papam statuitur. Omnes Clerici,  
Proce-

---

(\*) Urbs Hetruriæ excisa.

Proceresque Romani edito juramento Sæculum X.  
A. C. 962.  
promittant, se Papam Canonice electu-  
ros. Papa vero non ante consecretur,  
quam publice præsentibus Mandatariis  
Cæsareis promiserit, se omnium ordinum  
jura conservaturum. Nemo Electionem,  
sub pœna exilii, turbare audeat. De-  
nique semper Papæ & Imperatoris Man-  
datarii Romæ sint, qui singulis annis re-  
ferant, an ratione & æquitate Duces &  
Judices populis Jus dicant. Hi Delega-  
ti querelas ad se delatas primo Papæ in-  
dicent, qui, si visum fuerit, statim reme-  
dium ferat, vel a Mandatariis Impera-  
toris causam judicari patiatur. Ex hoc  
adjuncto satis dispicitur, Imperatorem  
sibi semper supremam potestatem & Ju-  
risdictionem in Urbem & in omnes pro-  
vincias in illa donatione contentas refer-  
vasse, quod etiam ea, quæ in ista Histo-  
ria sequuntur, ostendent. Ceterum in  
his Actis Otto Imperator suo & Regis  
filii sui nomine loquitur. Post ipsius no-  
men appositum, conspiciuntur nomina  
decem Episcoporum, videlicet, Adaldagi  
Archiepiscopi Hamburgensis, & septem  
Episcoporum Germaniæ, tam trium ex  
Longobardia. Hattonis deinde Abbatis  
Fuldensis, & alterius Abbatis Germani.  
Tandem etiam quinque Comitum, &  
quorundam Procerum. Data sunt au-  
tem decima tertia Februarii, anno non-  
gente-

Sæculum X. gentesimo sexagesimo secundo, Indictione quinta, Regni Ottonis vigesimo septimo. Atque primum Autographum literis aureis Romæ in Castello SS. Angelorum custoditur.

A. C. 962.  
 Baron. an.  
 962.

§. II.

*Magdeburgum. Ecclesia Metropolitana.*

*Sup. l. LIV. §. 20. Ditm. lib. 2. p. 19. Ap. Mabill. Sæc. 5. pag. 575.* Sub idem tempus obtinuit Imperator, ut Magdeburgum in Ecclesiam Metropolitanam erigeretur. Fundaverat ibi Monasterium anno nongentesimo quinquagesimo tertio, ut notavimus, tumque S. Mauritii corpus & quorundam aliorum Sociorum ejus, anno nongentesimo sexagesimo primo, illuc transferri jusserat. In Bulla, de hac causa edita, Joannes Papa XII. summam dicit: *Otto Imperator ad nos detulit, quod devictos a se Sclavos ad Fidem Christianam perduxerit, & rogavit, ne illos populos Pastore destitutos, & periculo relabendi in servitutem dæmonis expositos relinqueremus. Quare decernimus, & precipimus, ut Magdeburgum in Saxonia ad Albim positum, illis gentibus proximum, in Sedem erigatur Archiepiscopalem, que totum gregem per Suffraganeos regere possit. Præterea volumus, Monasterium Merseburgense deinceps Sedem Episcopalem esse, Magdeburgensi subjectam, cum unus pastor*